Dissabte 33 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 20,27-40): En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els quals neguen que hi hagi resurrecció, i li preguntaren, dient: «Mestre, Moisès ens escriví que, si el germà d'un moria tenint muller i sense fills, que el seu germà la prengui per muller, i susciti descendència al seu germà. I així, eren set germans. I el primer prengué muller i morí sense fills, i el segon i el tercer la prengueren, i de la mateixa manera els set no deixaren fills i moriren. Finalment també la dona morí. La dona, doncs, en la resurrecció de quin d'ells serà muller, ja que els set la tingueren com a muller?». I els digué Jesús: «Els fills d'aquest segle prenen muller o es mariden, però els qui seran dignes d'aquell segle i de la resurrecció dels morts ni prendran muller ni es maridaran; ja que no poden morir, perquè són iguals als àngels; i són fills de Déu, perquè són fills de la resurrecció. I que ressuscitaran els morts, també Moisès ho mostrà en allò de l'esbarzer, quan anomena el Senyor el Déu d'Abraham i Déu d'Isaac i Déu de Jacob. No és Déu de morts sinó de vius, ja que tots viuen per a ell». I responent, alguns dels escribes digueren: «Mestre, ho has dit bé». I ja no s'atrevien a preguntar-li res més».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No és Déu de morts sinó de vius, ja que tots viuen per a ell»

Mn. Ramon CORTS i Blay
(Barcelona, Espanya)

Avui, la Paraula de Déu tracta el tema cabdal de la resurrecció dels morts. Es curiós que, com els saduceus, no ens cansem de fer preguntes inútils i sobreres. Intentem solucionar les coses del més enllà amb criteris d'ací baix, quan en el món que vindrà tot és diferent: «Però els qui seran dignes d'aquell segle i de la resurrecció dels morts ni prendran muller ni es maridaran» (Lc 20,35). Partint de criteris equivocats, arribem a conclusions errònies.

Si ens estiméssim més i millor, no ens estranyaria que al cel no hi hagués l'exclusivisme de l'amor que hi ha ací baix, del tot comprensible a causa de la nostra limitació, la qual ens fa difícil poder sortir dels nostres cercles més propers. Però al cel ens estimarem tots i amb un cor pur, sense enveges ni recels, i no solament l'espòs o l'esposa, els fills o els de la nostra sang, sinó tothom, sense excepcions ni

discriminacions de llengua, nació, raça o cultura, puix «el veritable amor assoleix una gran força» (Sant Paulí de Nola).

Ens va molt bé sentir aquestes paraules de l'Escriptura que surten dels llavis de Jesús. Ens va bé, perquè a nosaltres ens podria passar que, agitats per tantes coses que no ens deixen ni temps per pensar i influïts per una cultura ambiental que sembla negar la vida eterna, estiguéssim com tocats pel dubte respecte a la resurrecció dels morts. Sí, ens va molt bé que sigui el Senyor mateix qui ens digui que hi haurà un futur més enllà de la destrucció del nostre cos i d'aquest món que passa: «I que ressuscitaran els morts, també Moisès ho mostrà en allò de l'esbarzer, quan anomena el Senyor el Déu d'Abraham i Déu d'Isaac i Déu de Jacob. No és Déu de morts sinó de vius, ja que tots viuen per a ell» (Lc 20,37-38).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si ressuscito en un cos aeri, ja no seré jo qui ressusciti: com podria haver-hi una veritable resurrecció, si la meva carn no fos una veritable carn?» (Sant Gregori el Gran)

- «Ja en aquesta terra, en la pregària, en els Sagraments, en la fraternitat, trobem Jesús i el seu amor, i així podem tastar una mica de la vida ressuscitada» (Francesc)

- «Què és 'ressuscitar'? (...) Déu, en la seva omnipotència, farà definitivament incorruptible la vida dels nostres cossos unint-los a les nostres ànimes, per la força de la Resurrecció de Jesús» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 997)